

AMERIKANSKI SLOVENEC

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.

Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razum nedelj, ponedeljkov in dnevor po praznikih.

The first and the Oldest Slovene Newspaper in America.

Established 1891.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Published by:

EDINOST PUBLISHING CO.

Naslov uredništva in uprave: 1849 W. Cermak Rd., Chicago

Telefon: CANAL 5544

Address of publication office: 1849 W. Cermak Rd., Chicago

Phone: CANAL 5544

Naročnina:

Za celo leto	\$5.00	For one year	\$5.00
Za pol leta	2.50	For half a year	2.50
Za četrt leta	1.50	For three months	1.50

Za Chicago, Kanado in Evropo: Chicago, Canada and Europe:

Za celo leto	\$6.00	For one year	\$6.00
Za pol leta	3.00	For half a year	3.00
Za četrt leta	1.75	For three months	1.75

Posamezna številka 3c Single copy 3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlanji na uredništvo vsak dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnjo številko v tednu je čas do četrtega dopolne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ni v vrata.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

proti tej krvici, da nas čuje ves pravični svet in reši tega gorja. Zato neprehomoma ponavljamo klice svojega najbolj nacionalnega preroškega vzgojitelja s Sočinim bregom:

"Kdaj to gorje pač mine ti? — Kdaj se oko vjasni kalno? — Kdaj slčeš to obliko žalno? — Kdaj solnce zlato sine ti?"

Te žalne klice je ponovil rodoljubni sin istrske majke in bil ustreljen v hrbet na skrajnem jugu tužne Istre. In iste smrti so umrli štirje Jugoviči na bazovski skali ob sinjem Jadranu, ker so ljubili svojo majko Jugoslavijo. Koliko je še onih, katere je umoril pseudokulturni sovražnik, kateri nam je po krvici ugrabil na to našo sveto zemljo! Nikdar nismo privolili v ta božji ropanje grude jugoslovenske, ki hrani kri naših mučenikov, kosti naših očetov, prah naših dedov, pepel naših pradedov, solze naših mater in žulje naših sodobnikov. Tudi danes ne priznamo Londonskega pakta, ker je bil podpisani brez naših sinov, ki so bili naravnini in božji gospodarji te naše svete Neodrešene domovini.

Jugoslavija — ali kraljevska srpska vlada in Jugoslovanski odbor sta rekla v svoji krfski deklaraciji 20. julija 1916., da zahtevamo popolno združenje vseh Jugoslovanov v enotno, svobodno in nacijonalno državo pod žezlom svojim narodnih borcev in osvoboditeljev Karadjordjevev. Tudi Narodno veče je 1918. zahtevalo isto udruženje vseh Jugoslovanov ne oziraje se na katerekole meje. Po končani svetovni vojni so bile še najbolj zaslugo našega jugoslovenskega ostrega orožja premagane centralne države in pričele so diplomatske spletke proti malim narodom, dasi je glasoviti Wilson zagotovil pravice tudi nam in obljubil slobodo zlatno našim tam za plotom. Prepričani smo bili, da se bo tudi nam delila pravica v Parizu a "romana fides, nulla fides". In res, razsekali so ravno nas najrevnejše koroške in primorske Slovence ter Hrvate v tužni Istri. Diplomatski spletkarji so sleparško izglasovali 10. oktobra 1920. krivčni koroški plebiscit ter z Gospovskeškim poljem in Rapalsko pogodbo 12. novembra 1920. ustvarili naše Kosovo polje in zaklenkal je Gospovskeški zvon na redno smrt nad 700.000 Jugoslovanom. Odmeval je po naši zemlji tužni klic iz svetega prerokovega groba ob Soči v silni bolesti.

Takrat, žal, še ni bilo močne Jugoslavije in njene edinstva! Nesložne in nerazsodne, utrujene in izkravale nas je pozvala hinavska Italija po Wilsonovi smrti v svoje Rapallo, kjer se je ropalo tako, da so morali tudi naši diplomatični predstavniki še podpisati to krivično in nebo kričečo pogodbo in tako zakonito ugotoviti našo največjo nesrečo.

Nesrečna naša poteptana zemlja! Prisegamo ti, da te nikdar ne nehamo ljubiti in naša bodeš, ker hraniš v sebi trudne ostanke naših trpečih očetov in zvesto ljubezen naših pobožnih mater, ker oklepša delo naših dedov oškropljene s krvjo naših bratov in s solzama naših sester.

Solze pozabimo, dasi boli, Borci smo...! Tujega nočemo, sivoje hočemo! Bratje in sestre z onkraj granice ter vi sestre in braťje v svobodi! Pripravimo se z organizirano propagando, da spoznajmo krivčna Evropa in vse njene države pravico svobodne Jugoslavije do naše Neodrešene domovine! Kliče nas Hajduk s Sočinim bregom: "Naš čolniči pogube otmimo!" (Soški)

SMRTNA KOSA

Pueblo, Colo.

Nemila smrt je zopet stegnila svojo mrzlo roko in potegnila iz naše srede Mr. Joseph Stepana, ki je, previden s sv. zakramenti za umirajoče za vedno zatisnil svoje oči v starosti 46 let. Vzrok smrti je bila pljučnica, ki ga je muciela štiri dni. Bil je oče 3 otrok in v Pueblo zapušča enega brata Marka Stepana, enega pa v Bingham, Utah. Žena pokojnega je sestra Rev. Daniela Gnidica, ki je tudi opravil za pokojnjim pogrebno sv. mašo ob asistenci Rev. Cirila Zupana in Rev. Jemesa. Pokojni je bil dober faran, ki je rad podpiral svojo cerkev in solo. Z njim je tudi list Amerikanski Slovenec izgubil dobrega in zvestega naročnika. Naj mu sveti večna luč, preostalom pa naše globoko sožalje. Priporočamo ga v molitev. — Histro nam beži čas in vsi se bližamo koncu.

Moja sorodnica Mrs. Jennie Kakšek piše iz Bingham, Utah, da je bil operiran njen mož. Dal Bog, da bi skorokratno vrnjal. Kdor ga je poznal, je vedel kako in kaj. Drugi moj sošolg je bil Frank Stibernick, katerega osemletnica smrti bo dne 2. decembra letos. Njega najbolj pogreša tukajšnja župnija. Razume se pa, da sem pri tem jaz sama najbolj prizadeta, ker nimam nobenega, ki bi se nanj zanesla. Pokojni Frank je vse preskrbel in vse pravilno vredil. Toda, kaj sedaj? Zaman je tarnanje, pomoči mi. Božja previdnost pač tako odloča in ukloniti se moramo. — Počivajte draga soprga v miru in lahko naj vama bo ameriška družina. Spomini na vaju ostane vedno pri nas. — Pozdrav bralcem tega lista.

ZAHVALNI DAN V JOLIETU

Joliet, Ill.

Kot že znano, se bliža praznik Zahvalnega dne, ko bo naša Zveza slovenskih društev zaključila svojo letošnjo sezono prireditve z jako lepo prireditvijo v Slovenia dvorani; začetek ob 3. uri popoldne. — Povabljeni so med drugimi tudi sedanji mestni župan Mr. Geo. Johns in bivši župan Mr. William Heenes ter razn drugi mestni uradniki Ob 5. uri popoldne se bo servirala izvrstna puščanova pečenka, potem bodo raznici govoriti in zvečer ob 8. uri se prične prava domača zabava s plesom, ob zvokih priznane Diečmanove godbe in Peruševe domače godbe. Ker je vstopnina tako nizka, vabimo vse slovensko občinstvo iz Joljeta, Rockdale in okolice, da nas ta dan v velikem številu poseti. Odbor Zvezde in pripravljalni odbor se dan za dnem trudijo in pripravljajo, da bo dobra postrežba zagotovljena vsem.

Odkar obstoji naša Zveza, so naše društvene prireditve jako povoljno obiskane, kar je za pozdraviti zlasti zadnje čase deprese. To je dovolj jasen dokaz, kolika moč je v združenju. Zato društva, 14 po številu, pridemo v četrtek 28. novembra v Slovenia dvorano, da se bomo tam skupno in veselo zabavali ter drug drugemu izrekli zahvalo, za tako lepo in složno delovanje na društvenem polju. — Pozdrav naročnikom tega lista. L. M., naročnik

— GREMO NA JURJEVO VESELICO

Chicago, Ill.

Na seji dr. Marije Pom. 78, KSKJ je bilo sklenjeno da se korporativno vdeležimo veselicice ki jo priredi Dvor Sv. Jurija stev. 960 C.O.F. v sredo večer, dne 27. novembra 1935. Članice se bomo zbirale pri naši blagajnici, Julia Kukan, ki živi na 1837 W. Cermak Rd. ob osmi uri zvečer da potem od tam skupaj gremo v dvorano.

Z sesterskim pozdravom.

P. Kobal, tajnica

Najzanimivejše vesti so v Amer. Slovencu; čitajte ga!

"MOJ DRAGI MALI SINČEK SEDAJ JE KOT MALI SPACEK

Bil je zelo suh in nti imel nobenega apetita; nič več nisem vedela kaj mi storiti.

Mater pravijo, Trinerjevo grenačino je ravno pravo zdravilo za suhe podhranjene otroke. Njega vsebina so najboljša snovi, ki jih je zdravstvena veda iznajti mogla za odpravo zaprtnice, slabega apštita, glavobola, zgube spanca, plinov, slabega diha, nečiste kože in sitnosti v zrezi z prehavnimi nerodnostmi. Prijazno za ptiči in dobro zanasiščivo družinsko zdravilo. V vseh lekarnah.

Prava pot — "Mnogo je poti, ki vodijo do denarja, toda samo ena je poštena."

"Katera?"

"No, saj sem vedel, da je ne poznate!"

Svojevrstna morala — "Ali mi lahko posodite \$100?"

"Ne!"

"Potem se moram še danes zaročiti."

Pri zdravniku. — "Odkrito Vam moram povediti, da mi Vaš vrat prav nič ne dopade."

"No, ali mislite, da je Vaš morda lepši?"

Med prijateljicami. — Moj ženin pravi, da še nikoli ni videl nič tako majhnega, kakor so moje noge.

"Jaz sem pa videla."

"Kaj?"

"Tvoje čevlje."

* * *

Izvrsten potnik. — Gospodar reče potniku, ki je pravkar nastopil pri njem službo: "Jutri greste na potovanje. Iz Ljubljane se boste odpeljali v Zagreb, iz Zagreba v Beograd, iz Beograda v Skoplje, iz Skoplja v Split, Šibenik, Sušak in v Ljubljano. Vse to lahko opravite v enem tednu, če ste kaj prida potnika."

Potnik pristane na to, se odpelje in se vrne natancno čez en teden. Z veseljem ga pozdravi gospodar in vpraša: "Vi ste res imeniten človek. Ali ste mi pridobili mnogo novih trgovinskih zvez?"

"Trgovinskih zvez? Bil sem vesel, da sem dobil zveze z vlaki, da sem se mogel pravčasno vrniti!"

Umetnik življenja. — Poglejte no, Katra, če so moje pete zelo pošvedrane.

In kako? Ali naj jih nemem k čevljjarju, da jih počravi?

Ne, hotel sem le vedeti, če lahko še nosim pri teh čevljih cilinder.

* * *

Brihtni otroci. — "Mama, kaj pa jedo morski somi?"

"Ribice jedo, malček moj, same majhne ribice, sardine in sardele in še manjše ribice."

"Kako pa odpirajo sardinške škatle, če nimajo rok?"

Cestitke. — Ko je pevka končala peti, so obkolidi poslušalci njo in njenega deda ter obema navdušeno cestitali. "Zakaj pa trdi dedu?"

"Ker je gluhan."

Če je mož lovec. — Poglej ženica, tu oglaša nekdo, da ima krasno zbirko rogov počeni na prodaj.

Saj jih imaš že itak dovolj.

* * *

Prava pot — "Mnogo je poti, ki vodijo do denarja, toda samo ena je poštena."

"Katera?"

"No, saj sem vedel, da je ne poznate!"

* * *

Svojevrstna morala — "Ali mi lahko posodite \$100?"

"Ne!"

"Potem se moram še danes zaročiti."

* * *

AKO je poleg vsega imena in naslova označba '11-35' je to znamenje,

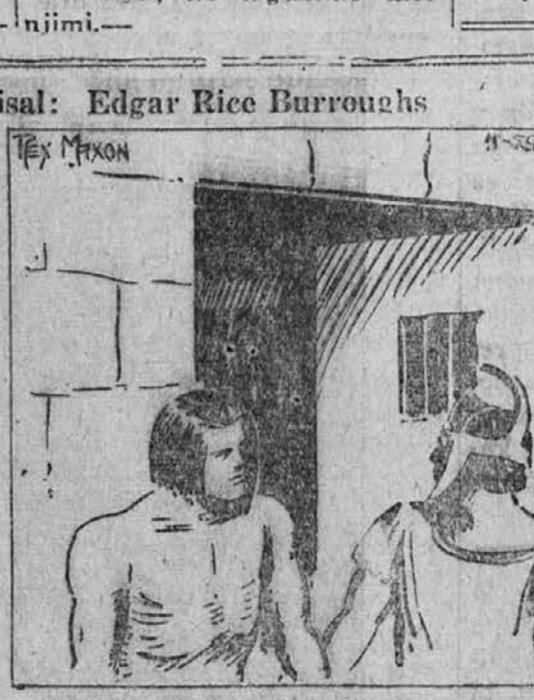
da je vam ta mesec potekla naročnina za "Am. Slovenca". Obnovite naročnino točno bodisi pri naših lokalnih zastopnikih, ali pa pošljite isto direktno na upravo. Tisti, ki lahko in morejo poravnati naročnino točno, naj ne čakajo na opomin iz uprave, ker s pošiljanjem opominov ima uprava stroške in delo. Opomin za obnovitev naročnine je poleg vašega imena in naslova.

ZLATO MESTO IN TARZAN

(59)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

Naprej sta hodila mimo močnih kletk, v katerih so bila zverina, ko se je končno Gemon ustavljal. "Kako moraš ti vedeti, da je Balthar tukaj, mi je nerazumljivo, kot mi je nerazumljivo, da si vedel, da je bil sinček Erot pri kraljici, četudi ga nisi videl. Tako si uganil tudi sedaj, Balthar je res tu."

Komaj se je Tarzan približal močnim kletkam, v katerih je bil zaprt mogočni lev Balthar in ga je zagledal, je uprl svoje oči samo v Tarzana. Kmalu je odpril svoje strašno žrelo in začel tuliti, da se je treslo vse na okoli. Prihitelemi oskrbniku je pa Tarzan rekel:

"Krščen denar"

POVEST.

Spisal
DR. IVO ŠORLI.

Stopil sem noter in se ogledal po temem prostoru. Krčmo ima, sem spoznal. Pa je bila izba in kuhinja in ne vem še kaj vse skupaj. Tudi postelja je stala v kotu. Tam sem zagledal, ko so se mi male oči privadile, debelega človeka, ki je nekaj pisal.

Odkašljal sem se in stopil tja. Če stanuje tako in taka ženska tu? sem vprašal. Menda ni razumel mojega jezika, a primik mu je povedal, koga iščem. Pokimal mi je z glavo in je zaklical tja zadaj nekam: "Marijuta!"

Pravili so mi, da je moji materi ime Micka; a že mogoče, da se po laški tako pravi, sem si rekel.

Odgovoril je ženski glas in kmalu nato se je prikazala še sama. Prav mraz me je sprejetel, taka je bila. Pa so mi pravili, da je bila moja mati lepo dekle in da je zato prišla v nesrečo... Ne, zdaj ni bila več lepa!... In pri nas še ciganke ne hodijo take...

Vprašala me je nekaj v tujem jeziku. Meni je bilo pa le tako, kakor bi me nekaj za vrat tiščalo, da nisem vedel, kako bi začel. Nazadnje sem jo neumno vprašal, ali ni ona moja mati.

Prav zaneslo jo je nazaj in stala je pred menoj, kakor da je zagledala pošast.

"Kdo... kdo ste vi?" je izgrgrala nazadnje.

In zdaj sem ji začel praviti. A že se mi je beseda spet utrgala. Pa kaj toliko govorim — saj mora sama vse vedeti! Saj je dovolj, da ji rečem eno besedo: "sin!" In zakaj me tako gleda?

"Oh, kaj bi vam pravil," je vzdihnil Martin in je žalostno pogledal Šilarico, ki ji je čudno migalo okrog ust, kakor da ji gre na jok. "Kaj bi vam pravil vsako njeno besedo, ki so bile zame ostri meči. Bolj ko je govorila, bolj sem videl, kako je moral biti njeno življeneje."

Jaz sem gledal v tla in sem molčal. Sele ko me je vprašala, po kaj sem prišel, sem jo spet pogledal.

"Vas sem prišel obiskat! Mater sem nrišel pletat!" sem ji mrzlo odgovoril. Zakaj, kakor mi je bilo skrajna strašno hudo, mi je bilo zdaj samo še žal, da sem npravil tako pot. Tudi naš jezik je govorila, kakor da se nalašč pači.

In veste, kaj mi je odgovorila? Da ni bilo treba! Da ona tako ničesar nima, da bi mi kaj dala. Ampak če bi hotel četrta vina in malo sira?

Rekel sem ji, da nisem ne lačen ne želen: ampak ako hoče, naj mi svetuje, kje bi dobil po ceni hrano in prenočišče, ker da mislim ostati v Trstu; in naj mi pove, kje bi našel kako delo.

Joj, kako se je zdaj šele ustrašila! Kaj da za božjo voljo hočem tu? Ali znam kakko rokodelstvo? Ničesar? Pa ali hočem iti za fakinu v pristanišče? Ko ne znam jezika, ko sem prešibek in še poštene oblike nimam, da bi se laže pokazal. Kar nazaj naj grem — v naših krajih da se veliko bolje živi, in da je zrak boljši; in da imajo v Trstu tako burjo, ki hiše podira. Ravno lani da si je neka šjora Nina, nje na prijateljica od srca, nogo zlomila. In da naj le poslušam, kako si je neki šjor Toni hrbet zvili.

"Je že prav že, mati!" sem jo ustavil. "Že vidim, koliko je ura bila. Pa ne za-

merite, da ste se zaradi mene tako ustrashili — drugič se vam ne bo treba več. Z Bogom!"

Začudila se je, še celo nazaj me je poklicala, jaz se pa nisem obrnil več. Vem, da bi se ji bilo polagoma že omečilo srce, videl sem tudi, kako se je začudila moji nagnici, a meni je tako veleno srce in nisem mogel drugače."

Martin se je spet malo zamislil. Potem je stresel z glavo in se posmejal.

"Tisto mi že lahko verjamete, mati!" je rekel Šilarici, "da zdaj pa res nisem vedel, kam naj se obrnem. Komaj da sem prišel iz tiste grde ulice, sem stal zopet na sredi lepe in svetle. A tam sem se tudi ustavil. Kam? Nazaj domov? Da, če bi bil tam doma! A kaj me čaka tam? Smejali bi se mi in me še bolj zasramovali, ko sem jo že tako hitro pobral nazaj. Kam pa drugam? Pomislil sem, da bi šel v Ljubljano. Tam sem že enkrat bil. Mesto je lepo in ljudje govore domač jezik. Toda kaj bi tam? Saj ima mati skoraj prav: kaj bo človek, ki ne ume nobenega rokodelstva? Kaj pa so dandanes gole roke in še tako šibke? O, lepo so mi postlali tisti, ki bi morali pravzaprav za menje skrbeti, kakor je rekel takrat mojemu gospodarju sodnik.

Pa tudi denarja ni bilo več do Ljubljane. Za železnico že celo ne, a niti ne za peš. Nisem prej vedel, da potovanje in posebno še mesto toliko stane.

Za enkrat vsaj mi ni ostalo drugega, nego zaslužiti si kak krajev in jo potem udariti drugam, če tu ne bo kazalo.

Po sreči sem bil vzel doma večkrat kak časopis v roke in sem tudi vedel, da izhaja v Trstu tak naš list. Sila mi je dala poguma in sem potrkal. Zelo prijazno so me sprejeli, ali tudi ti gospodje niso prav vedeli, kam bi z menoj. Kaj znam? Vse in nič! To je ravno! Za to da bi bil, pa zopet da nisem, za ono nisem, pa bi skoraj bil; nazadnje šele, ko smo bili že vsi obupali, se je spomnil prijazni gospod, ki se je še najbolj ukvarjal z mano, da bi me morda ta in ta trgovce mogel za kaj porabiti. Poslal me je z nekakim službenikom k temu gospodu, ki je res ravno rabil človeka za skladarja v svojih magacinih. Toliko da mi bo dajal za enkrat; če bo videl, da sem za kaj, pa še som več. Seveda sem rad vzel, kar mi je ponudil.

Pod streho sem zdaj bil. In vrhu tega še pri trgovini. Ali kakor sem tu blago pridno zlagal, sem le vedno škilil tja čez, kjer je imel naš gospod velikansko trgovino in zraven pisarno. Nekega dne sem mu tudi rekel, ali bi ne bilo mogoče, da bi prišel na kak način tja. Posmejal se mi je in je odgovoril, da kako, ko nimam šol. Da, če bi imel on kako kram; ali za tako trgovino da nisem. O, da sem prišel pet let prej — on sam bi me bil poslal v trgovsko šolo; zdaj je prepozno. Naj le sam pogledam!

In peljal me je najprej v pisarno, kjer mi je razlagal, kako se piše v onih velikanskih bukvah, menda samo zato, da sem sam videl, kako se tega neuk človek ne more nikdar oprijeti. Potem mi je razkazal prodajalno. Tudi tu sem razumel, da bi bilo treba časa in časa, predno bi se znal obrniti. Ali da bi tega še som ne zmagal, mu pa le nisem verjel.

Frontier, Wyo.
Opozarjam vse člane in članice zgoraj omenjenega društva, da se vrši prihodnja seja dne 14. dec. — To bo letna seja, torej volitve novega društvenega odbora za leto 1936. Pridite vsi in vsak naj predlaga kaj v korist društva in Zveze. Če smo kaj zamudili v tekočem letu, glejmo da popravimo v prihodnjem. — Nikomur se ni treba izgovarjati: tudi brez mene boste lahko opravili. Taki imajo potem navadno največ za kritizirati čez to in ono. — Torej vas še enkrat opozarjam, da se vsi urdeležite prihodnje seje 14. dec. — S sesterskim pozdravom.

(Nadljevanje s 3. strani.)

Tudi naznanjam, da se bo seja Pueblo boosters namesto drugo nedeljo vršila tretjo nedeljo, ob 1. uri popoldne. — Miklavž bo zopet med nami in bo precej zabave na tisti seji. Pridite tudi starši s svojimi otroci na sejo, da se boste tudi vi z njimi zabavali. — Ne pozabite omenjenih sej in nasvi denje.

Joe Blatnik, tajnik

OD DRUŠTVA WASHINGTON, ŠT. 32, ZSZ.

Cleveland, O.

Cenjeni sobratje in članice našega društva. Konec leta se približuje in čas pomisliti, kolikob dobre smo storili v tem letu do sedaj za društvo in Zvezdo. Zavedati se moramo dolžnosti, ki nas veže, da gledamo za napredok društva in Zvezde, ki skrbi za nas člane in članice v slučaju nesreče in bolezni.

Bliža se konec kampanje. Dasi traja kampanja še dva meseca, vendar smo z vsakim dnem bližje konca. Potrudimo se v teh zadnjih dneh, da na domestimo kar smo zamudili: in pridobimo društvo in Zveznovih članov in članic. Znano nam je, da je naša Zveza na trdni podlagi, zato nam je lahko agitirati za nove člane. Nasledi torej v zadnjih dneh kampanje.

Prihodnja seja je zadnja seja v tem letu in glavna društvena seja. Veliko članstva je, ki ne prihaja na mesečne seje in ki sploh ne pozna društvenih uradnikov. Zato apeliram na članstvo našega društva, da se gotovo udeležite prihodnje društvene seje, ki bo v tork 3. decembra v navadnih prostorih v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd., točno ob 7:30 zvečer.

Dobro veste, da se na letni seji voli nov odbor za nastopno leto, zato pridite na sejo, da tam poveste svoje mnenje in podaste nasvete v korist društva ter si izvolute odbor ki bo po vaši volji in bo delal za korist društva, članstva in Zvezde. — Po seji bo nekoliko prigrizka in drugega okrepčila za člane in članice. — Po momenju bi bilo umestno, da bi se tudi iz glavnega uradnika nekaj imam da vam priporočam in sicer to, da naj vsak član in članica pripelje na letno sejo vsaj vsak po enega novega člana ali članico, ker kampanja se bliža koncu. Treba se je pozuriti, da pridobimo kolikob mogoče največ novih članov in tako dobimo prvo kampanjsko nagrado, da ne bodo na glavnem uradu in druga društvena misli, da smo zaspali. Delajo z vso silo in pridobimo svoje prijatelje in znance, da pristopijo pod odkrilje ZSZ.. dokler je še čas, ker nihče ne ve ve ure ne dneva, kedaj ga zadene nesreča. Ko je pa enkrat nesreča v hiši, je navadno že prepozno misliti za pristop v društvo. Zato dragi sobratje, pridobivajmo novo članstvo se daj, dokler je še čas. — Nasvidenje na seji 3. decembra.

Antonija Tomle, predsednica

IZ URADA DR. SLOVENSKA EDINOST ŠT. 38, ZSZ.

Frontier, Wyo.

Opozarjam vse člane in članice zgoraj omenjenega društva, da se vrši prihodnja seja dne 14. dec. — To bo letna seja, torej volitve novega društvenega odbora za leto 1936. Pridite vsi in vsak naj predlaga kaj v korist društva in Zveze. Če smo kaj zamudili v tekočem letu, glejmo da popravimo v prihodnjem. — Nikomur se ni treba izgovarjati: tudi brez mene boste lahko opravili. Taki imajo potem navadno največ za kritizirati čez to in ono. — Torej vas še enkrat opozarjam, da se vsi urdeležite prihodnje seje 14. dec. — S sesterskim pozdravom.

J. Supan, tajnica

IZ URADA COLORADSKE ROŽA ŠT. 14, ZSZ.

Walsenburg, Colo.

Zopet se bliža mesec dec. v katerem imajo po večini vsa društva svoje glavne ali letne seje in volitev novih odbornikov ter si na teh sejah začrtata

smernice za prihodnje leto in ob enem slišijo poročila o At this time we bring you news from our good old branch. We have again with us our good friend "The Shadow". I'm now leaving you in the hands of "The Shadow". This is your announcer signing off.

Ha! Ha! Ha! This is I "The Shadow". As usually I have been prowling around, but this time for a long, long time, trying to find some news and at last my patience has been awarded.

Our first stop is at our meeting. Pause—Our president Miss Eleanor Lah opens the meeting as usual. The minutes are read by our recording secretary Miss Mary Persa. Our financial secretary and treasurer, Misses Anne Primozich and Bernice Fajfar are collecting the dues. We've got money in the bank. Our supervisor Mr. Frank Primozich was not at the meeting but our supervisor Mr. Leo Jurjovec took care of the meeting.

Ah! Six new members initiated, are we getting places or are we not!!!!!!

We are soon going to start playing volleyball and etc.

The lucky winner for the quarter was Junior Tomazin.

Meeting was adjourned at 7:45 P. M. We went to show Wed., Nov. 20, 1935 and saw "Women Wanted", and I'm sure everyone attending, enjoyed it very much.

EXTRA

Our president Miss Eleanor Lah has gone down south for a few days. We hope she's having a good time.

Our great helper of our branch Miss Frances Primozich has a beau-tiful gown, and does she look snappy in it. Hot-chacha-chacha.

What's happening to our financial secretary Miss Anne Primozich. Why so moody?

Why does our treasurer Miss Bernice Fajfar always say "I'm light as a feather and gay as a bird"? Is it a secret? so you won't talk, eh?

What happened to our friendly rivals, "The Liberty", why so secretive. Are you afraid to talk.

Ha! Ha! Ha!

The Shadow

SIRITE AMER. SLOVENCA

Rojakom, ki bodo potovali v starj kraj za Božič, se nudijo slediči dobr arnik:

30. nov.—Champlain na Havre

6. dec.—Majestic na Cherbourg

7. dec.—Ile de France na Havre

14. dec.—Berengaria na Cherbourg

15. dec.—Europa na Bremen

Plačite nam po voznim red in cenik arnikov. Mi zastopamo vse linije in arnikov ter Vam v vsakem slučaju akor postrežemo.

Cene denarnih pošiljatev:

a \$ 2.75... 100 Din; za \$ 9.25... 100 lir

6. 5.15... 200 Din; za 18.20... 200 lir

7. 9.65... 400 Din; za 27.00... 300 lir

7. 11.75... 500 Din; za 44.00... 500 lir

7. 23.50... 1000 Din; za 87.00... 1000 lir

7. 47.00... 2000 Din; za 174.00... 2000 lir

er se cene često menjajo, so naveden

cen podvrzene sprememb gori ali dol

Pošiljamo tudi v dolarjih.

NOTARSKI POSLI

ko rabite pooblastilo, izjavno, pogodbo

liko kako drug notarski listino, ali ako

mate kak drug posel s starim krajem,

ali pišite po pojasnila. Vse tozadne

osnike naslovite na:

Leo Zakrajsek

General Travel Service, Inc.

302 E. 72nd Street, New York, N. Y.